Metody izolowania

Choć materiały ociepleniowe nie zmieniają się od lat, ich montaż wraz z rozwojem techniki i zdobytymi doświadczeniami ulega wyraźnemu udoskonaleniu.

Dlatego inwestorzy zwracają uwagę, czy ich ekipa “idzie z duchem czasu”, ogląda jej prace, przemyśla jej propozycję. Jeśli firma sugeruje rozwiązania składające przypadkowe elementy od różnych producentów, powołując się na oszczędności, to istnieją podejrzenia, że firma stara się “wcisnąć” zalegający towar u zaprzyjaźnionego producenta. Profesjonalna firma wie bowiem, że “składaki” nie tylko dają nieprzewidziane efekty, ale również pozbywają nas okresowej gwarancji na materiał i wykonanie.

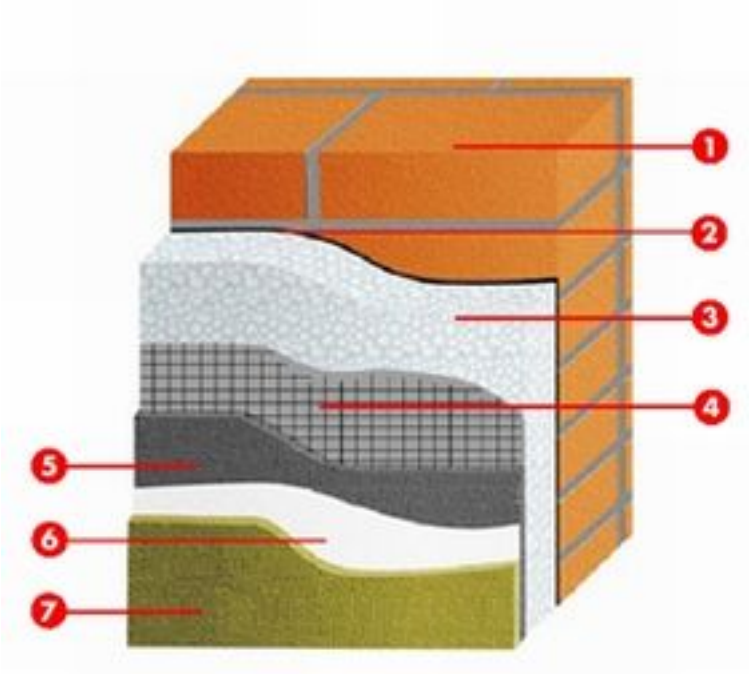
Jest kilka **metod ocieplania budynku**. Jednak najlepszym rozwiązaniem jest metoda kładzenia izolacji na zewnętrznej stronie ściany. W ten sposób najdokładniej uda nam się wykluczyć tzw. mostki termiczne, które powstają najczęściej w miejscu połączenia płyt balkonowych ze stropem, w ścianach tam, gdzie znajdują się wieńce i nadproża, a także wokół otworów okiennych i drzwiowych.

Wewnętrzne ocieplanie ścian jest mało opłacalne, wykonuje się je jednak często, gdy zależy nam na zachowaniu naturalnej elewacji budynku, np. przy domach z bali lub gdy modernizujemy istniejące budynki, chcąc zachować ich zabytkowy wygląd.

Metoda lekka mokra

To najbardziej popularna metoda ocieplania ścian zewnętrznych, wykonywana od wielu lat, zarówno przy izolowaniu nowopowstałych budynków, jak i modernizacji istniejących. Metodą lekką mokrą można ocieplać lub docieplać wszystkie ściany z wyjątkiem tych wykonanych z drewna. Polega ona na na przymocowaniu płyt izolacyjnych (np. styropianowych czy z wełny mineralnej) do ścian budynku i wzmocnieniu ich powierzchni siatką z włókna szklanego. Całość pokrywa się tynkiem cienkowarstwowym.

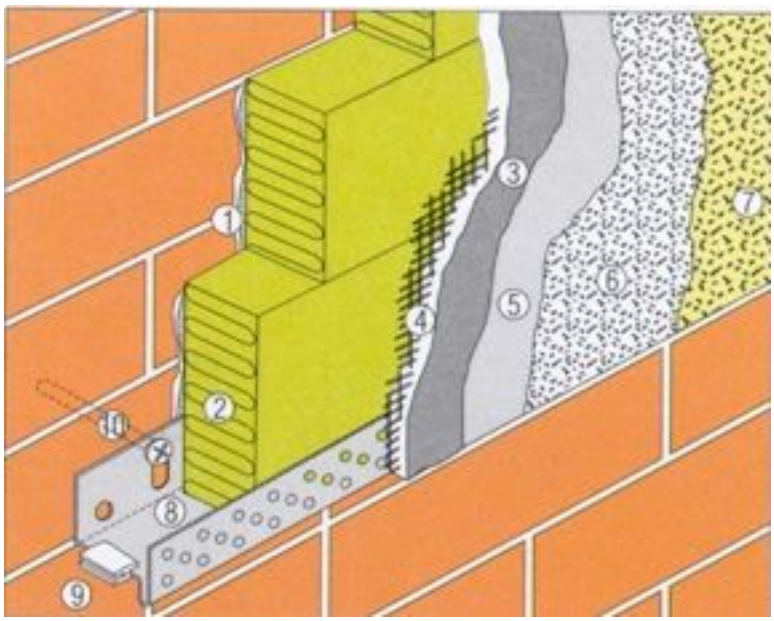
Metoda lekka mokra z zastosowaniem styropianu

Rys. ATLAS

1. Ściana docieplana
2. Zaprawa klejowa
3. Warstwa styropianu
4. Siatka z włókna szklanego zatopiona w zaprawie klejowej
5. Zaprawa klejowa
6. Podkład tynkarski
7. Tynk szlachetny

Metoda lekka mokra z zastosowaniem wełny mineralnej

Rys. ROCKWOOL

1. Zaprawa klejąca
2. Płyta fasadowa
3. Zaprawa zbrojąca
4. Siatka z włókna szklanego
5. Podkład tynkarski
6. Tynk mineralny
7. Farba silikonowa
8. Listwa cokołowa
9. Złącze listwy cokołowejŁącznik do mocowania listwy cokołowej

Zalety i wady

Grubość płyt z wełny lub styropianu może być różna, ale zaleca się stosowanie warstwy nie cieńszej niż 12 cm. Oferowane na rynku systemy pozwalają na wykonanie nawet 25 cm warstwy izolacyjnej. System taki nie obciąża nadmiernie ścian, dobrze je ociepla i pozwala uzyskać ładną elewację. Właśnie nazwa wynika z tego, że całość waży zaledwie 10-30 kg, a do zapraw klejowych i tynku używana jest woda. Nazywana jest również bezspoinowym systemem ocieplenia (BSO).

Podstawową wadą tej metody jest mała odporność na działania mechaniczne i niewłaściwe wykonawstwo. Już po kilku latach tynk może odstawać czy odpadać od warstwy izolacyjnej, toteż metodę zaleca się stosować na budynkach o ograniczonym dostępie. Należy również pamiętać,

że metodę lekką mokrą można stosować wyłącznie przy odpowiednich warunkach atmosferycznych, tj. umiarkowane zachmurzenie, brak silnego wiatru i opadów, temperatura 5-25 stop.C.

Metoda ciężka mokra

Metoda ta jest bardzo zbliżona do metody lekkiej suchej. Jednak zamiast cienkiej warstwy tynku, stosuje się ciężkie tynki cementowo-wapienne, grubości 1,5-2,5 cm. Wzmacnia się je stalową siatką.

Metoda lekka sucha

Metoda lekka sucha to sposób ocieplenia i wykończenia ścian budynku bez stosowania klejów, zapraw czy innych materiałów zawierających wodę. Wszystkie warstwy izolacji mocowane są mechanicznie przy użyciu gwoździ, śrub, plastikowych kołków lub zszywek.

Metoda ta polega na ułożeniu izolacji termicznej na ścianach domu pomiędzy listwami rusztu konstrukcyjnego, do którego mocowana jest niemal dowolna warstwa elewacyjna, np. siding winylowy, deski, panele.

Najpierw na przygotowanym drewnianym ruszcie konstrukcyjnym kładzie się materiał izolacyjny (np. styropian czy wełnę). Na nim - izolację przeciwwiatrową, wykonaną z folii polietylenowej o wysokiej paroprzepuszczalności, dodatkowo uszczelnioną folią samoprzylepną i przymocowaną za pomocą zszywek lub gwoździ z szerokimi łebkami.

Następnie wykonuje się ruszt dystansowy,wykonany z listew lub desek sosnowych bądź świerkowych. Listwy muszą być przybijane pionowo, aby umożliwić przepływ powietrza pomiędzy izolacją termiczną a okładziną elewacyjną. Ostatnią warstwę stanowi okładzina elewacyjna, zależna od naszych upodobań czy architektury regionalnej.

Zalety i wady

Metodę lekką suchą poleca się każdemu, kto nie zdążył z ociepleniem budynku przed zimą, ponieważ może być wykonywana w niemalże każdych warunkach atmosferycznych. Jej montaż jest niezwykle prosty.

Metoda ta nadaje się do ocieplania wszystkich rodzajów ścian, zarówno nowobudowanych, jak i już istniejących, bez względu na to, czy wykonane są z kamienia, cegły, betonu, czy nawet drewna.

Wadą natomiast jest elewacja, jeśli nie dołożymy dostatecznych starań, aby zadbać o jej estetykę.